

Vahva hääle ja säravate silmadega noor näitlejatar **Evelin Pang** otsustas sel suvel tööügamise asemel hoopis puhata.

TEKST ANDRI MAIMETS
FOTOD RAIGO PAJULA, ERAKOGU

Tallinna Linnateatri hõivatuid näitlejattare Evelin Pang üritab esimest korda pärast teatrikooli lõpetamist 2002. aastal aja terveks kuuks maha võtta ja koos näitlejast kaasa Priit Võigemastiga Eestis puhata. «Kui muidugi mõnd eriti ahvatlevat pakkumist ei tule,» naerab rõõmsameelne piiga.

Ehkki enamik tööst tuleb teha koduteatris, tunnistab Pang, et püsimate loomus sunnib teda võimalikult paljusid asju proovima. Nii tuuritab ta sel suvel Dagö ja Ursulaga ning kiikab sügisel taas linnahalli muusikalilava poole. Siis toob Smithbridge Productions välja koguperemuusikali «Pipi Pikksukk» ja võite kolm korda arvata, kes Marko Matvere lavastuses Pipit mängib!

Meie kohtumispaigaks valis Evelin Linnateatri lähedal Tornide väljakul asuva laste mänguplatsi. Päike on üle pika aja pilve tagant välja pugunud ja nii istumegi pargipinkide asemel hoopis soojale murukamarale.

Lavastaja Andrus Vaarik, kelle käe all sa kunagi Vanalinnastuudios «Vaikset häält» mängisid, ütles toona, et oled Eesti parim laulev näitleja. Oled isegi tunnistanud, et pärast keskkooli olnuks loogiline hoopis laulmist õppida. Mis juhtus, miks teisiti läks?

Oleks ehk tõesti olnud loogilisem, aga tegelikult ei juhtunud midagi. Vastupidi, kõik läks veelgi paremini. Üleüldse tundub mulle, et sõnapaar «laulev näitleja» on ära lõrtsitud. Kõik tahavad tänapäeval nii hirmsasti olla laulvad näitlejad! Mina ei julgeks viisipidamist veel laulmiseks nimetada ja ega ma ennastki teab mis heaks lauljaks ei pea. Ma tean, mis on minu miinused.

Samas oled pälvinud laulurollide eest ohtralt kiidusõnu. ➤

Püsimate loomuga

Evelin Pang

